

Ændringsforslag stillet den 22. juni 2020 uden for betænkningen

Ændringsforslag

til 2. behandling af

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og forskellige andre love

(Reform af udligningssystemet)

[af social- og indenrigsministeren (Astrid Krag)]

Af social- og indenrigsministeren:

Til § 1

4) I den under nr. 27 foreslåede § 17 e affattes stk. 3 således:

»Stk. 3. Rammen til skattenedsættelser med tilskud efter stk. 1 og 2 fastsættes, således at rammen samlet svarer til rammen til skatteforhøjelser for de enkelte år, jf. stk. 4. Rammen kan højst udgøre 430 mio. kr. for 2021, 308 mio. kr. for 2022, 228 mio. kr. for 2023, 175 mio. kr. for 2024 og 68 mio. kr. for 2025.«

[Præcisering af rammen til skattenedsættelser med tilskud]

5) I den under nr. 27 foreslåede § 17 e indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Rammen til skatteforhøjelser i stk. 3 udgøres af summen af de individuelle rammer til forhøjelser, der på baggrund af de årligt indfasede tab som følge af denne lov i perioden 2021-2025 fordeles af social- og indenrigsministeren efter § 11, stk. 2, i lov nr. 477 af 17. juni 2008 om nedsettelse af statstilskuddet til kommunerne ved forhøjelse af den kommunale skatteudskrivning. Anvendes en ramme på 430 mio. kr. i 2021 ikke fuldt ud til forhøjelser på baggrund af indfasede tab som følge af denne lov, kan social- og indenrigsministeren inden for denne ramme i 2021 tildele yderligere en ramme til skatteforhøjelser til kommuner, der har tab i udligningsreformen og samtidig har et samlet tab som følge af de ændringer, der vedrører uddannelsesstatistik og det aldersbestemte udgiftsbehov ved tilskudsudmeldingen for 2019, og som lå til grund for to overgangsordninger for 2019 og 2020.«

Stk. 4-8 bliver herefter til stk. 5-9.

[Præcisering af rammen til skatteforhøjelser]

6) I den under nr. 27 foreslåede § 17 e affattes stk. 4, der bliver til stk. 5, således:

»Stk. 5. Tilskud efter stk. 1 og 2 fordeles af social- og indenrigsministeren efter ansøgning fra kommunerne for de enkelte år og under hensyn til rammen efter stk. 3.«

[Konsekvensrettelse som følge af det nye stk. 4]

7) Nr. 40 affattes således:

»40. I § 24, stk. 7, 2. pkt., indsættes efter »2,«: »3,«, og »7, 12,« udgår.«

[Præcisering af efterregulering for de kommuner, der har valgt at selvbudgettere]

Bemærkninger

Til nr. 4

Med lovforslagets § 17 e foreslås det, at der etableres tilskudsordninger, der skal understøtte, at skatten samlet set ikke stiger som følge af en reform af udligningssystemet. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.9. om baggrunden herfor, idet det her præciseres, at kommuner med tab på udligningsreformen kan sætte indkomstskatten op svarende til deres tab inden for en ramme på i alt 1,2 mia. kr., når tabene er fuldt indfaset i 2025.

Det følger af lovforslagets § 17 e, stk. 3, at tilskudsrammen til skattenedsættelser efter stk. 1 og 2 fastsættes, således at tilskudsrammen samlet svarer til rammen til skatteforhøjelser for de enkelte år. Efter bestemmelsens 2. pkt. kan tilskudsrammen højst udgøre 430 mio. kr. for 2021, 308 mio. kr. for 2022, 228 mio. kr. for 2023, 175 mio. kr. for 2024 og 68 mio. kr. for 2025.

Det følger videre af lovforslagets § 17 e, stk. 4, at tilskud efter bestemmelsens stk. 1 og 2 fordeles af social- og indenrigsministeren efter ansøgning fra kommunerne for de en-

kelte år og under hensyn til ansøgte skatteforhøjelser i året. Efter bestemmelsens 2. pkt. kan skattnedsættelser med tilskud ikke overstige den efter ansøgning tildelte ramme til skatteforhøjelser i året.

Med den foreslåede ændring af stk. 3 præciseres det, at det ikke er tilskudsrammen til skattnedsættelser, der fastsættes med stk. 3, 1. pkt., men rammen til skattnedsættelser med tilskud, der fastsættes, således at denne svarer til rammen til skatteforhøjelser for de enkelte år. Det præciseres videre, at rammen til skattnedsættelser med tilskud højst kan udgøre 430 mio. kr. for 2021, 308 mio. kr. for 2022, 228 mio. kr. for 2023, 175 mio. kr. for 2024 og 68 mio. kr. for 2025.

Baggrunden for ændringen er, at der er forskel på tilskudsramme og ramme til skattnedsættelser. Med ændringen i stk. 3 præciseres det, at den ramme, der fastsættes med stk. 3, er rammen til skattnedsættelser svarende til kommunernes provenu ved en skattnedsættelse. Tilskudsrammen følger af de tilskudsprocenter, der følger af stk. 1 og 2.

Det betyder, at rammen til skattnedsættelser med tilskud ikke kan overstige rammen til skatteforhøjelser i det enkelte år, som fastlægges efter det nye stk. 4.

Til nr. 5

Om lovforslagets § 17 e, herunder stk. 3 og 4, henvises til bemærkningerne til nr. 4.

Med det foreslåede nye stk. 4 præciseres det i 1. pkt., at rammen til skatteforhøjelser udgøres af summen af de individuelle rammer til forhøjelser, der på baggrund af de årligt indfasede tab som følge af denne lov i perioden 2021 til 2025 fordeles af social- og indenrigsministeren efter § 11, stk. 1 i lov nr. 477 af 17. juni 2008 om nedsættelse af stats-tilskuddet til kommunerne ved forhøjelse af den kommunale skatteudskrivning.

Ændringen betyder, at rammen til skatteforhøjelser fordeles med baggrund i de årligt indfasede tab som følge af udligningsreformen i perioden 2021 til 2025. Desuden præciseres med ændringen, at rammen fordeles efter § 11, stk. 2, i lov nr. 477 af 17. juni 2008 om nedsættelse af statstilskuddet til kommunerne ved forhøjelse af den kommunale skatteudskrivning (skattesanktionsloven).

§ 11 i skattesanktionsloven indebærer, at social- og indenrigsministeren for et bestemt år kan fastsætte en ramme for kommunale skatteforhøjelser. Hvis de kommunale skatteforhøjelser for det pågældende år holdes inden for den fastsatte ramme, vil der ikke blive foretaget nedsættelser af bloktilskuddet efter skattesanktionsloven.

Det følger videre af § 11 i skattesanktionsloven, at social- og indenrigsministeren efter ansøgning kan give tilsagn til den enkelte kommune om, at en skatteforhøjelse af en bestemt størrelse ikke vil indgå i beregningen af en eventuel nedsættelse af statstilskuddet til den enkelte kommune efter § 2 i skattesanktionsloven.

Tilsagn fordeles på grundlag af en vurdering af baggrunden for skattestigningen.

I perioden 2021 til 2025 vil tilsagn kunne fordeles på baggrund af det indfasede tab som følge af denne lov inden for en ramme på 430 mio. kr. for 2021, 308 mio. kr. for

2022, 228 mio. kr. for 2023, 175 mio. kr. for 2024 og 68 mio. kr. for 2025.

Med det foreslåede nye stk. 4 fastsættes det videre med 2. pkt., at såfremt den samlede ramme på 430 mio. kr. for skatteforhøjelser for 2021 ikke fuldt ud anvendes til indfasede tab som følge af denne lov, kan social- og indenrigsministeren inden for denne ramme tildele den uudnyttede ramme til skatteforhøjelser til kommuner med tab i udligningsreformen, som samtidig har de største nettotab i 2021 som følge af de ændringer, der vedrører uddannelsesstatistik og det aldersbestemte udgiftsbehov ved tilskudsudmeldingen for 2019, og som lå til grund for to overgangsordninger for 2019-2020. Nettotabet måles i den sammenhæng i procent af beskatningsgrundlag.

Ændringen betyder, at rammen til skatteforhøjelser i 2021 ud over de årligt indfasede tab i 2021 inden for den samlede ramme på op til 430 mio. kr. også kan omfatte yderligere skatteforhøjelser som følge af tab ved udløb af de to overgangsordninger. Det vil dog alene være tilfældet, hvis rammen til skatteforhøjelser ikke fuldt ud ansøges af kommuner med indfasede tab i 2021.

Ændringen med det nye stk. 4 indebærer, at kommuners ansøgning om andel i rammen til skatteforhøjelser skal finde sted forud for budgetlægningen for det pågældende år af hensyn til fastlæggelsen af rammen til skattnedsættelser, som, jf. stk. 3, fastlægges på baggrund af rammen til skatteforhøjelser.

Til nr. 6

Om lovforslagets § 17 e, herunder stk. 3 og 4, henvises til bemærkningerne til nr. 4.

Med den foreslåede ændring af stk. 4, der bliver til stk. 5, udelades de nuværende henvisninger til rammen til skatteforhøjelser, idet rammen til skatteforhøjelser nu foreslås fastlagt med den nye bestemmelse, som foreslås indsat som stk. 4.

Med ændringen står der, at tilskud til skattnedsættelser efter stk. 1 og 2 fordeles af social- og indenrigsministeren efter ansøgning fra kommunerne for de enkelte år og under hensyn til den ramme til skattnedsættelser, der er fastsat i stk. 3.

Ændringen betyder, at social- og indenrigsministeren årligt i perioden 2021 til 2025 fordeles tilskud til skattnedsættelser efter ansøgning fra kommunerne inden for den ramme til skattnedsættelser, der er fastsat med stk. 3.

Til nr. 7

Efter de gældende regler i udligningslovens § 24, stk. 7, 2. pkt., beregnes efterreguleringsbeløbene for de kommuner, der har valgt at budgettere med deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget (selvbudgettering), som forskellen mellem tilskud og bidrag efter lovens §§ 2, 7, 12, 13, 14 og 22.

Efter det fremsatte lovforslag § 1, nr. 40, foreslås de gældende regler i udligningslovens § 24, stk. 7, 2. pkt. ændret, så der i bestemmelsen ikke længere refereres til §§ 7 og 12.

Den foreslåede ændring i det fremsatte lovforslag er en konsekvens af, at den nuværende hovedstadsudligning efter

lovens § 7 og den nuværende ordning for kommuner uden for hovedstadsområdet med højt strukturelt underskud efter lovens § 12 foreslås afskaffet. Derfor skal der i bestemmelsen ikke længere refereres til disse ordninger.

Efter de gældende regler henvises i udligningslovens § 24, stk. 7, 2. pkt., til, at efterreguleringen beregnes på grundlag af de endeligt opgjorte beskatningsgrundlag, udgiftsbehov og indbyggertal for tilskudsåret.

Ved den foreslåede yderligere ændring i form af indsættelsen af »3« præciseres det, at opgørelsen af udgiftsbehovet efter § 3 i det fremsatte lovforslag § 1, nr. 3, indgår i efterreguleringen for de kommuner, der har valgt at selvbudgettere.

Der henvises herudover til de specielle bemærkninger til det foreslåede nr. 40 i det fremsatte lovforslag.